

41999D0007

22.9.2000

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 239/411

DECYZJA KOMITETU WYKONAWCZEGO
z dnia 28 kwietnia 1999 r.
w sprawie oficerów łącznikowych
(SCH/Com-ex (99)7, Rev. 2)

KOMITET WYKONAWCZY,

uwzględniając art. 132 Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen,

uwzględniając art. 7 i 47 wymienionej Konwencji,

uwzględniając własną deklarację z dnia 16 września 1998 r. (dokument SCH/Com-ex (98) Decl. 2 Rev.),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

1. Zatwierdza się projekt wzajemnego delegowania oficerów łącznikowych do celów doradztwa oraz wspierania realizacji działań zabezpieczających i kontrolnych na granicach zewnętrznych (dokument SCH/I-Front (98)170 Rev. 5).
2. Umawiającym się Stronom zaleca się bezzwłoczne oddelegowanie oficerów łącznikowych do wybranych przez nie miejsc, określonych w wykazie w dokumencie SCH/I-Front (99)9 Rev., 3 oraz zawarcie w razie potrzeby niezbędnych do tego celu umów dwustronnych. Wymieniony wykaz nie zawiera wiążących ustaleń i jest uaktualniany wraz z rozwojem sytuacji.

Luksemburg, dnia 28 kwietnia 1999 r.

C. H. SCHAPPER

Przewodniczący

SCH/I-Front (98)170 Rev. 5

WZAJEMNE ODDELEGOWYWANIE OFICERÓW ŁĄCZNIKOWYCH W CELU DORADZTWA ORAZ POMOCY W REALIZACJI ZADAŃ ZABEZPIELAJĄCYCH I KONTROLNYCH NA GRANICACH ZEWNĘTRZNYCH

Komitet Wykonawczy na posiedzeniu dnia 16 września 1998 r. przyjął deklarację SCH/Com-ex (98) Decl. 2 Rev. 2 zlecającą Grupie Centralnej sprawdzenie, czy doradztwo i pomoc udzielane przez pracowników wysłanych przez jedną z Umawiających się Stron podczas przeprowadzania kontroli na granicach zewnętrznych innej Umawiającej się Strony mogą przyczynić się do poprawy bezpieczeństwa granic.

Kwestia ta została bez zastrzeżeń pozytywnie zaopiniowana przez delegacje na posiedzeniu Podgrupy Roboczej ds. Granic dnia 28 września 1998 r. po obszernym omówieniu możliwości udzielania doradztwa i pomocy oficerów łącznikowych oddelegowanych na granice zewnętrzne.

W ramach dalszej realizacji zlecenia Komitetu Wykonawczego Podgrupa ta przedkłada poniższy projekt wzajemnego oddelegowywania oficerów łącznikowych w celu doradztwa i pomocy w realizacji zadań zabezpieczających i kontrolnych na granicach zewnętrznych.

1. PRZEPISY OGÓLNE**1.1. Uwarunkowania prawne**

Oddelegowywanie oficerów łącznikowych i podjęcie przez nich działalności jest regulowane przez art. 47 ust. 1, 2 i 3 oraz art. 7 zdanie trzecie Konwencji z Schengen.

Przepisy te stwarzają możliwość oddelegowywania oficerów łącznikowych na czas nieograniczony albo ograniczony, w celu wspierania i usprawniania współpracy między Umawiającymi się Stronami. Dotyczy to również w wyraźny sposób pomocy wzajemnej między organami transgranicznymi na granicach zewnętrznych.

Podstawą oddelegowywania oficerów łącznikowych na poziomie operacyjnym będą zawsze porozumienia dwustronne między Umawiającymi się Stronami, w razie potrzeby uzupełniane konkretyzującymi porozumieniami między właściwymi organami administracji. Państwa wymieniające między sobą oficerów łącznikowych mogą zatem przyjmować dwustronnie ustalenia różniące się od poniższych zasad. Zawieranie umów dwustronnych nie przeszkadza jednak w żadnym przypadku wspólnym konsultacjom ani powiadamianiu.

1.2. Obszary działania

Oficerowie łącznikowi mogą być delegowani do operacyjnych jednostek służby granicznej na granicach morskich i lądowych, jak również w odpowiednich portach lotniczych i w służbie ochrony wybrzeża. Na wniosek przyjmujących ich organów, w porozumieniu z nimi i odpowiednio do ich instrukcji, udzielają rady i pomocy pracownikom właściwych jednostek operacyjnych państw Schengen w ramach wykonywania zadań kontrolnych i prewencyjnych na granicach zewnętrznych obszaru Schengen. W ramach wykonywanych zadań mogą również zajmować się kwestiami nielegalnej imigracji i przestępczości transgranicznej, obserwując te zjawiska i zbierając materiały dowodowe. Nie mogą jednak wykonywać żadnych zadań odnoszących się do suwerenności Państw. Oficerowie łącznikowi powinni przede wszystkim być delegowani na przejścia graniczne i odcinki granic będące przedmiotem szczególnego zainteresowania w odniesieniu do nielegalnej imigracji na obszar Schengen.

Działania oficerów łącznikowych nie mogą naruszać suwerenności państwa, które korzysta z ich pomocy; wykonywanie przez nich zadań nie może kolidować z krajowymi przepisami ustawowymi i administracyjnymi.

Wykonywanie przez oficerów łącznikowych poniższych, podanych przykładowo zadań, służy wyłącznie wspieraniu i doradztwu na rzecz realizujących swe zadania organów straży granicznej państwa przyjmującego.

Działalność oficerów łącznikowych powinna w każdym razie odbywać się:

- zgodnie z prawem krajowym,
- w ścisłej zgodności z konkretnymi przepisami zawartymi w różnych porozumieniach dwustronnych, ewentualnie uzupełnionych dalszymi porozumieniami szczególnymi,
- i
- w porozumieniu z organami państw przyjmujących oficerów łącznikowych oraz według ich wytycznych.

Zadania te mogą obejmować:

Wymianę informacji

- regularne pozyskiwanie oraz wymianę informacji w określonych sprawach,
- nawiązywanie kontaktów między właściwymi organami, w szczególności na podstawie art. 39 i 46 Konwencji z Schengen,
- informowanie organów państwa przyjmującego w sprawach dotyczących wjazdu na terytorium i opuszczenia terytorium w odniesieniu do państwa pochodzenia oddelegowanych oficerów.

Doradztwo i pomoc dla funkcjonariuszy przyjmującego Państwa

- doradztwo i pomoc dla działań funkcjonariuszy państwa przyjmującego przy:
 - przesłuchiwanie podróżnych, i
 - sprawdzaniu autentyczności dokumentów wystawionych przez państwo pochodzenia oficerów oddelegowanych,
- doradztwo i pomoc dla funkcjonariuszy służb granicznych państwa przyjmującego, obejmujące np.:
 - sporządzanie sprawozdań,
 - rejestrowanie oświadczeń,
 - przesłuchania,
 - opracowania statystyczne,
- doradztwo i pomoc dla działań funkcjonariuszy państwa przyjmującego przy:
 - ocenie dokumentów, w których specjalizują się oficerowie łącznikowi,
 - planowaniu środków nadzoru granic,
 - oceny działań służb granicznych,
- doradztwo i pomoc dla działań funkcjonariuszy państwa przyjmującego podczas aktualizacji sprawozdań sytuacyjnych,
- uczestniczenie w patrolach funkcjonariuszy państwa przyjmującego w ramach ochrony granic.

Ponadto możliwe jest dodatkowe wykonywanie następujących zadań w portach lotniczych i morskich:

- doradztwo na rzecz organów lub przekazywanie im informacji w przypadkach działań związanych z repatriacją, prowadzonych przez państwo oddelegowujące, z uwzględnieniem istniejących umów o readmisji,
- doradztwo świadczone osobom kontaktującym się z podróżnymi lub przewoźnikami z państwa pochodzenia oddelegowanych oficerów i na ich rzecz.

1.3. Wymogi wobec oficerów łącznikowych

Oficerowie łącznikowi, aby zostać oddelegowanymi, muszą także pod względem zawodowym i osobistym wykazywać predyspozycje do ewentualnej długotrwałej służby zagranicznej. Muszą posiadać doświadczenie w zakresie służby transgranicznej. Funkcjonariusze ci powinni w miarę możliwości posiadać gruntowną znajomość języka danego kraju, a co najmniej móc posługiwać się językiem roboczym, przyjętym w miejscu odbywania służby.

Co do zasady, należy dać pierwszeństwo oddelegowywaniu oficerów wysoko wykwalifikowanych pod względem zawodowym.

1.4. Aspekty logistyczne

Państwo przyjmujące udziela państwu oddelegowującemu wsparcia logistycznego w poszanowaniu suwerenności obu państw oraz na podstawie właściwego porozumienia dwustronnego.

- Organy przyjmujące, o ile pozwalają na to warunki lokalowe, powinny zapewnić oficerom łącznikowym odrębne biuro, a przynajmniej możliwość wspólnego użytkowania biura. Oficerowie łącznikowi powinni mieć możliwość korzystania ze wszystkich udogodnień logistycznych przyjmujących ich organów.
- Zakwaterowanie oficerów łącznikowych zapewnia i opłaca państwo oddelegowujące. Państwo przyjmujące musi służyć pomocą w znalezieniu kwatery.
- Formalną podległość oficera łącznikowego w kraju przyjmującym (ambasada państwa oddelegowującego lub ministerstwo/organy państwa przyjmującego) określają przepisy zawarte w dwustronnych porozumieniach.
- Opieka medyczna:

Państwo oddelegowujące zapewnia oficerom łącznikowym wystarczający zakres ochrony ubezpieczeniowej na wypadek zachorowania. W razie konieczności należy zawrzeć dodatkowe ubezpieczenie.

2. ROZMIESZCZENIE

Wybór miejsc zalecanych państwom Schengen do rozmieszczania oficerów łącznikowych ustala w odrębny sposób Podgrupa Robocza ds. Granic. Przykładowy wykaz nie zawiera wiążących ustaleń i będzie aktualizowany w miarę rozwoju sytuacji.

3. OCENA/KONTYNUACJA

Stosownie do potrzeb, państwa Schengen będą wymieniać między sobą doświadczenia na temat oddelegowywania oficerów łącznikowych w ramach Podgrupy Roboczej ds. Granic ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Po włączeniu dorobku Schengen do Unii Europejskiej prace Podgrupy Roboczej ds. Granic będą kontynuowane przez organ Rady właściwy do spraw odnoszących się do granic zewnętrznych.

SCH/I-Front (99)9 Rev. 3

(Wzajemne oddelegowywanie oficerów łącznikowych w celu doradztwa i pomocy w realizacji zadań zabezpieczających i kontrolnych na granicach zewnętrznych)

Przykładowy wykaz miejscowości obecnie polecanych państwom Schengen dla oddelegowywania oficerów łącznikowych

Poniżej znajduje się wykaz, który Podgrupa Robocza ds. Granic poleca obecnie dla oddelegowywania oficerów łącznikowych.

Ten przykładowy wykaz nie zawiera wiążących ustaleń i odpowiednio do potrzeb sytuacji będzie uaktualniany przez Podgrupę Roboczą ds. Granic ⁽¹⁾.

1. Belgia

— Bruksela (port lotniczy Zaventem)

2. Niemcy

— Frankfurt nad Menem (port lotniczy)

— Monachium (port lotniczy im. F. J. Straussa)

— Frankfurt nad Odrą (drogowe przejście graniczne z Polską)

— Ludwigsdorf (drogowe przejście graniczne z Polską)

— Zinnwald (drogowe przejście graniczne z Republiką Czeską)

— Waidhaus (drogowe przejście graniczne z Republiką Czeską)

— Hamburg (port morski)

3. Francja

— Marsylia (port morski)

— Paryż (port lotniczy im. Gen. Ch. de Gaulle'a)

4. Grecja

— Ateny (port lotniczy)

— Saloniki (port lotniczy)

— Kakabia (drogowe przejście graniczne z Albanią)

— Kastanies (drogowe przejście graniczne z Turcją)

— Samos

— Korfu

⁽¹⁾ Po włączeniu dorobku Schengen do Unii Europejskiej prace Podgrupy Roboczej ds. Granic będą kontynuowane przez organ Rady właściwy do spraw odnoszących się do granic zewnętrznych.

5. Włochy

- Rzym — Fiumicino (port lotniczy)
- Brindisi (granica morska)
- Trapani
- Triest (drogowe przejście graniczne ze Słowenią)
- Mediolan (port lotniczy Malpensa)

6. Niderlandy

- Amsterdam (port lotniczy Schiphol)

7. Austria

- Wiedeń-Schwechat (port lotniczy)
- autostrada Nickelsdorf (drogowe przejście graniczne z Węgrami)
- Spielfeld (drogowe przejście graniczne ze Słowenią)
- Berg (drogowe przejście graniczne ze Słowacją)
- Drasenhofen (drogowe przejście graniczne z Republiką Czeską)

8. Hiszpania

- Algeciras (port morski)
 - Madryt (port lotniczy Barajas)
-